

[Valdemar Sørensen.]

at med den Sindsstemning, der normalt behersker en Opposition, beskæftiger man sig i denne med noget helt andet end med at give den siddende Regering gode Raad, nemlig først og fremmest med at se at faa den væk, hvilket, som bekendt, ikke altid giver sig Udtryk i gode Raad.

Samtidig med at det ærede Medlem indtager denne ejendommelige principielle Holdning, at Regeringen ligesom skal tage imod de gode Raad fra det ærede Medlems Parti, siger han dog, at hans Parti alligevel ikke kan have noget Medansvar for det, der sker. Nej, regeringsmæssigt Ansvar kan det ærede Medlems Parti naturligvis ikke have, men det ærede Medlems Parti kan tage et Ansvar for det, som Partiet selv har ønsket gennemført.

Saa jonglerede det ærede Medlem med tilsyneladende Behændighed med Tallene fra Forslaget og hævdede, at man ikke uden videre kunde sige, at en eventuelt kommende Landbrugsordning skulde betales med disse Penge. Det kan man tage, som man vil, men hvis det gaar, som vi kan vente, at vi i Løbet af en forbavsende kort Tid faar en Landbrugsordning, vil der, naar denne Lov om Forbrugsafgifter udløber og de 80 Mill. Kr., den skal indbringe, er rendt ind i Statskassen, omtrent være rendt samme Beløb ud af den til at betale de 29 Mill. Kr. med, som reterer paa den Landbrugsordning, vi allerede har løbende, og de 50 Mill. Kr., som vi formodentlig kommer til at ofre paa den næste. Men gør det noget til Sagen, om det er de samme Penge eller ej? Vil det ærede Medlem overhovedet ikke have en kommende Landbrugsordning betalt med Penge? Hvis det ærede Medlem vil have en Landbrugsordning og vil have den betalt, kommer han dog til at skaffe nogle Penge til den. Nu kan det ærede Medlem sige, at Skattevejen er lukket og Laanevejen lidet farbar, men et Sted skal det ærede Medlem hen, naar han skal finansiere en Ordning som den, jeg her har talt om, og et vist Ansvar for den Økonomi, der her giver sig Udtryk, har derfor ogsaa det ærede Medlem og hans Parti. Vil det ærede Medlems Parti ikke tage det økonomiske Medansvar herfor, maa Regeringen tage det og forære det ærede Medlems Parti for egen Regning en Landbrugsordning til de Millioner, det nu engang kan blive til, og saa maa Venstre sidde som det uansvarlige Parti, det ogsaa over for den Lovgivning, vi drøfter i Dag, har vist sig at være. Saadan tror jeg omtrent man kan karakterisere det ærede Medlem og hans Parti i dette Forhold.

Jeg skal saamænd ikke dvæle meget længere ved det, blot ønsker jeg, at det ærede Medlem dog engang igen maa komme til paa en eller anden ansvarlig Vis, i hvert Tilfælde en ud fra hans egen Opfattelse, hans eget Sind, hans egen Samfundsbetragtning ansvarlig Maade, at være med til at finansiere det, som han og hans Parti selv har forlangt. Det er mit oprigtige Ønske.

Til den Lovgivning, vi her taler om, skal vi have Penge, og til mange Ting, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har været med til. Som jeg tillod mig at bemærke under Forhandlingerne i Gaar, er der ikke noget Parti her i Salen og noget Medlem af det danske Erhvervsamfund, som ikke har sit Ansvar for de Beløb, vi her beskatter for. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og hans Parti løber fra deres Ansvar; jeg gratulerer dem til den Holdning, de ofte viser ved vigtige Lovforslag, saa at vi hyppigere ser det ærede Medlem og hans Partis Ryg end deres Ansigt, det sker ogsaa denne Gang. Jeg siger: Til Lykke med Flugten, og kom ikke igen, før man er rede til at tage det økonomiske Ansvar for, hvad man selv ønsker gennemført i Fremtiden!

I øvrigt skal jeg tillade mig at anbefale Ændringerne til hurtigt Vedtagelse.

Hartel: Om end jeg naturligvis maa ønske Rigsdagen god Tid til at behandle de Forslag, som foreligger, og ogsaa mener, at vi har haft alt for ringe Tid til at behandle det foreliggende, skal man paa den anden Side ikke se bort fra, at Erhvervslivet stilles over for meget store Vanskeligheder ved den tvangsmæssigt anordnede Lukning, som har fundet Sted. Dette nødvendiggør naturligvis, at Lovforslagenes Behandling maa tilendebringes ret hurtigt af Rigsdagen.

Et andet Spørgsmaal er, om en saadan tvangsmæssig Lukning i alle Forhold var nødvendig. Jeg staaer her med Forslaget foran mig, og naar jeg sammenstiller de Virksomheder, der omtales i Lovforslagets § 27, og som dækkes af Toldlovens § 47 a, med Bestemmelserne i § 32, hvor der er Tale om, at den Omsætning, som de paa-gældende Virksomheder har i Perioden 26. Marts—31. Marts 1940, med det Beløb, den overstiger den gennemsnitlige daglige Omsætning i den øvrige Del af Maaneden, underkastes en Efterbeskatning, kan jeg ikke se, at det er nødvendigt at paabyde, som det er sket, Lukning af disse Virksomheder, idet Efterbeskatning finder Sted. Jeg tænker eksempelvis paa de Vinhandlere,